

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Járásbíróság 9.P. 20.398/2017/28. számú elsőfokú ítéletének és a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság **1.Pf. 20.573/2018/5.számú** jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43.§. (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED] felperes közös tulajdon költségviselése, közös tulajdon fenntartási költségeinek viselése és járulékai megfizetése iránt fizetési meghagyás kibocsátását kérte. [REDACTED] zentesi közjegyző 53020/Ü/31511/2014. számon hozott végzésével a fizetési meghagyást a kérelemnek megfelelően 562.697 Ft és jár. erejéig kibocsátotta [REDACTED] kötelezettekkel szemben.

[REDACTED] kötelezettek a követelt tőkeösszegeből 393.887 Ft-ot elismertek, így az eljárás 168.810 Ft és jár erejéig folytatódott.

A [REDACTED] felperes 2015. február 4-én terjesztette elő részletes tényállását, tulajdonképpeni keresetét az alperesekkel szemben.

Ebben kérte, hogy az elsőfokon eljáró Szolnoki Járásbíróság egyetemlegesen kötelezze alpereseket 168.810 Ft és jár. megfizetése iránt, továbbá a perköltség viselésére.

Keresetében előadta, hogy az alperesek tulajdonában áll egymás között egyenlő 1/2-ed 1/2-ed eszmei arányban az [REDACTED] szám alatti ingatlan. Alperesek tulajdonát képező ingatlan nem része a társasháznak, hanem alperesek csupán építőközösségi tagok. A társasház eredetileg az épület 4. szintjéig terjedő lakásokat foglalja magában, az 5. szint kialakítása utólag valósult meg, a korábban már meglévő lakóépületen történt magastető ráépítésével és a tetőtér beépítésével, így az 5. szinten elhelyezkedő lakások nem részei a társasháznak (a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII tv. (a továbbiakban: Tht.) 5.§ (2).

Megjegyzem, az 1998. október 5-én kelt adásvételi szerződés 5.) pontjában a felperesi társasház kötelezettséget vállalt a használatbavételi engedélyt követően az alapító okirat módosítására az építőközösségi tagok, beleértve alperesek által létesített lakás önálló ingatlanként történő feltüntetésére és az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyeztetésére. {1.sz. melléklet}

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/338-3/2019	
Erkezett: 2019 APR 24.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	lu

Ennek a kötelezettségének felperes mind a mai napig nem tett eleget, holott az alperesek több mint 15 éve megszerezték a használatbavételi engedélyt.

Alperesek a kereset elutasítását kérték. Kiemelték, hogy a társasházi alapító okirat módosítása még mindig nem történt meg a felperes évekig tartó hitegetései ellenére, következésképpen jogilag önálló ingatlannal nem rendelkeznek, az általuk az építőközösség keretében épített lakásuk csak, mint osztatlan közös tulajdon szerepel az ingatlan tulajdoni lapján. Ennélfogva nem tagjai a társasháznak, a társasház közgyűlésén, bár megjelenhetnek, de ott szavazati joggal nem bírnak, jogi státuszuk nem azonos a társasházi lakásingatlanok tulajdonosainak státuszával. Korábban éppen emiatt csak a mindenkori közös költség 70%-ának megfelelő térítést fizettek felperesnek. {2.sz. melléklet a tulajdonjogot bejegyző határozat és a hiteles tulajdoni lap 2/a.}

Álláspontjuk szerint felperes nem kérheti a közgyűlés által meghatározott közös költségnek megfelelő összeget alperesektől, hanem csak az ingatlan fenntartásához feltétlenül szükséges kiadások arányos részét.

Az eseti bizottsággal kötött egyoldalú kötelezettség-vállalás.

A társasház közgyűlése „az építőközösségi tagok közös költségeinek rendezése tárgyában” 1/2007.04.11. számú határozattal létrehozott egy eseti bizottságot.

{4. sz. melléklet 6. oldal, 5/2009.05.26.sz. határozat}

A hivatkozott eseti bizottság és I. r. alperes által 2009. január 21. napján jegyzőkönyvbe foglaltak szerint: „Az építőközösség tagjainak a [REDACTED] történő csatlakozásuk előtt a közös költség kérdését rendezniük kell.”

A jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy [REDACTED] fizeti „2009. január 1. napjától kezdődően a társasház által fizetett mindenkori közös költség (üzemeltetés és felújítás összesen) mértékének 100%-a.”

{3. sz. melléklet}

II.r. alperes ezen felül hangsúlyozta, hogy Ő személy szerint a felperesi társasházzal semmilyen megállapodást nem kötött a 100%-os költségviselésről, így az I.r. alperes és a felperes eseti bizottsága által megkötött szerződés reá nem terjedhet ki, hiszen a közös költség, vagy az ingatlan fenntartásához feltétlenül szükséges költségek arányos része a tulajdonjoghoz tapad, tehát dologi jogi jellegű és nem kötelmi jogi természetű. Így az akkor hatályos, A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 30.§. (2) bekezdése alapján nem lehet a házastárs által megkötött szerződést akként tekinteni, hogy az reá is kötelezettséget ró.

II.r. alperes vitatta még a felperes nevében eljáró eseti bizottság legitimációját is, hiszen ilyen bizottságot a felperesi társasház Alapító Okirata, illetve Szervezeti és Működési Szabályzata nem ismer, holott a felperesi társasház nevében csak olyan szervek, testületek járhatnak el, melyek a fent hivatkozott okiratokban egyértelműen meg lettek jelölve.

{4. sz. melléklet}

A II. r. alperes a per során a kereset elutasítását kérte a 28.sorszámú jegyzőkönyvben {5. sz. melléklet}.

A Szolnoki Járásbíróság 9.P. 20.250/215. számú perében meghozott elsőfokú ítéletében a felperesi keresetnek teljes körűen helyt adott.
{6.sz. melléklet}

Alperesek fellebbezésére {7. sz. melléklet} a Szolnoki Törvényszék végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és új eljárásra hívta fel az elsőfokú bíróságot.
{8. sz. melléklet}

A megismételt eljárásban felperes a bíróság felhívására bizonyos számviteli iratokat a 10.sz. melléklet szerinti „Beszámoló a társasház pénzügyi helyzetének 2013. évi alakulásáról” a bíróság, illetve az alperesek rendelkezésére bocsátott, majd a bíróság alpereseket kötelezte annak bizonyítására, hogy a felperesi kereset milyen részben helytálló, illetve milyen részben nem. I.r. alperes viszontkeresetet terjesztett elő, melyben az általa a felperessel megkötött 2009. január 1. napjától a közös költség 100%-ának megfelelő mértékű költségviselést vállaló szerződését támadta meg a Ptk. 210. §. (1) bek. alapján, azzal az indokkal, hogy tévedésben volt. Ekkor a használatbavételi engedélyt az építőközösség már megszerezte.
{9-11. sz. melléklet}

A megismételt eljárásban a Szolnoki Járásbíróság 9.P. 20.398/2017/2.8. számon hozott ítéletet, melyben az alpereseket egyetemlegesen kötelezte arra, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 136.985 Ft-ot, ezen összeg után 2014. október 14. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatot, míg 414.594 Ft vonatkozásában 2014. október 14. napjától 2014. december 17. napjáig járó késedelmi kamatot, valamint rendelkezett a perköltségek viseléséről.
{12.sz. melléklet}

Az ítélet szerint a felperes által létrehozott eseti bizottság jogosult volt a megállapodás megkötésére, mert a közgyűlés felhatalmazása alapján a közös képviselő mellett az eseti bizottságok tagjai részt vehettek a tárgyaláson, mintegy segítve a közös képviselő munkáját.

Az ítélet szerint I. r. alperes nem tudta vitássá tenni, hogy a megállapodást aláírta a 2009. 01.01-től történő 100%-os költségviselésről, s mivel a megállapodás nem tartalmazott semmiféle kikötést, tehát nem volt benne olyan kitétel, hogy a megállapodás érvényességéhez az lenne szükséges, hogy az alperesek a felperesi társasház tagjaivá váljanak.

II. r. alperes tekintetében a bíróság hivatkozott a Csjt. 30.§. (2) bekezdésében írtakra. Álláspontja szerint, mivel a megállapodás aláírásakor az alperesek között az életközösség fennállt és a II.r. alperes a megállapodással szemben nem tiltakozott, a felperesnél nem jelezte, hogy ezzel nem ért egyet, ezért a bíróság álláspontja szerint az alpereseket a fizetési kötelezettség egyetemlegesen terhelte.

Összegszerűség tekintetében a bíróság arra hivatkozott, hogy felhívta I.r. alperest arra, hogy tételesen jelölje meg, pontosan milyen tételeket vitat és miért akar csak 70%-ot fizetni. Mivel I.r. alperes nem kérte szakértő kirendelését, így a bizonyítatlanságot neki kell viselnie.

Az ítélet ellen alperesek fellebbezést jelentettek be.

I. r. alperes fellebbezése szerint az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a szerződés a jóerkölcsbe ütközik-e, mert ha igen, akkor ez semmis, és ezt hivatalból kellett volna a bíróságnak vizsgálnia és az eredeti állapot helyreállításával rendezni a jogvitát.

Másodlagosan, véleménye szerint az alperesi viszontkereset érdemi elbírálására lett volna szükség.

II. r. alperes fellebbezésében vitatta a kereset jogalapját vele szemben, állítva, hogy a megállapodásról nem tudott, ezért a megállapodás kizárólag az I.r. alperesre róhat kötelezettségeket. Fenntartotta, hogy a szerződést kötő bizottság illegitim, így az érvényesen szerződést nem köthetett. Hivatkozott arra is, hogy felperes kizárólag az ingatlan fenntartásához feltétlenül szükséges költségek arányos részét követelhetne volna és nem közös költséget, vagy azzal egyenértékű díjat, mint ahogy tette a keresetében.

{13. sz. melléklet}

Felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. (14. sz. melléklet)

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf. 20.573/2018/5. számon 2018. november 13-án hozott jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

{15. sz. melléklet}

A jogerős ítélet 2019.12.17-én került kézbesítésre II.r. alperes jogi képviselőjének.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

II. r. alperes, mint indítványozó az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be, a jogorvoslati lehetőségét kimerítette. A jogerős ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Felülvizsgálati eljárás a pertárgyértékre tekintettel kizárt, így a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Előadom, hogy nem kezdeményezek perújítást, jogorvoslatot a törvényesség érdekében.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogerős ítéletet 2018. 12. 17-én vette kézhez az indítványozó II. r. alperes, így a kézbesítéstől számított 60 napon belül nyújtja be a jelen alkotmányjogi panaszt.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó II. r. alperes peres fél, akivel szemben a sérelmezett jogerős ítélet fizetési kötelezettséget állapított meg, következésképpen érintettsége külön igazolást nem kíván meg.

e) Az Abtv. 27. §-a szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az indítványozó II.r. alperes álláspontja szerint a jogerős bírósági döntés (mely azonos az elsőfokú bírói döntéssel) felvet több alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

I./ Indítványozó szerint a tulajdonjog személyhez kötött jog, függetlenül az illető családi állapotától. Az ingatlan tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre (1959. évi IV. törvény: (régi Ptk.) 117.§ (3)). A tulajdonjog megszerzése nem a családjogi státuszukhoz kötődik, hiszen a tulajdonjogot II.r. alperes vétel jogcímén szerezte meg, és e tekintetben közömbös, hogy az I.r. alperes a házastársa volt-e vagy sem. Az ingatlan fenntartásához feltétlenül szükséges költségek viselése (régi Ptk. 141.§. és 142.§-a) a fél tulajdonjogához kapcsolódik. Ilyen költséget csak az ingatlan tulajdonosától, a tulajdonosi státuszára figyelemmel lehet kérni, tehát a jogviszony dologi jellegű, amely a tulajdonjoghoz tapad. Az eljáró bíróságok – az Alaptörvény 28.cikkében foglalt rendelkezést megsértve helytelenül - az akkor hatályos Csjt. 30.§. (2) bekezdés rendelkezéseit alkalmazták és kötelmi jogviszonynak tekintve a mindennapi életben szokásos szerződéskötésnek minősítve, a házastárs beleegyezését vélelmezték. Megjegyzem, hogy II. r. alperes a hivatkozott szerződésről nem tudott, így ez ellen tiltakozni sem tudhatott. A jogerős ítélet szerint, mivel alperesek házassági életközössége akkor még nem szakadt meg, ezért az I. r. alperes által egyesszám első személyben írt szerződés a II.r. alperesre is kihat, terhére kötelezettséget ír elő. A szerződés nyelvtani értelmezése során is arra a következtetésre juthatunk, hogy azt az I.r. alperes a saját nevében kötötte meg és írta alá, tehát álláspontunk szerint ellentétben a bíróság okfejtésével az a II.r. alperesre nézve kötelezettséget és jogosultságokat sem tartalmazhat.

II. A Tht. III. fejezete tételesen meghatározza a társasház szervezetét. Ezek szerint a társasház képviselőjében vagy a közös képviselő, vagy az intéző bizottság járhat el, Ők képviselik a társasházat. Munkájukat a Számvizsgáló Bizottság és a gazdálkodást segítő személy ellenőrizheti. Ezen túlmenően a Tht. 13.§-a rögzíti a társasház szervezeti és működési szabályzatában rendezhető szervezeti kérdések körét.

Felperesi társasház közös képviselőt választott, így intéző bizottság léte elméletileg kizárt.

Eseti bizottságot, mely a társasház nevében eljárhat, sem a törvény, sem a felperesi társasház Szervezeti és Működési Szabályzata nem ismer, következésképpen ez jogilag illegitim testület, mely nem jogosult érvényes szerződések megkötésére. Minderre tekintettel álláspontunk szerint a bíróságok az idevonatkozó jogszabályok téves értelmezésével, nem helytálló jogi következtetést vontak le.

Mivel a hivatkozott szerződést II. r. alperes nem kötötte meg, nem írta alá, így annak semmisségére nem hivatkozhatunk, ugyanakkor mivel ez a megállapodás kihat II.r. alperes fizetési kötelezettségére, így fel kell vetnünk azt a tényt, hogy egy nem létező bizottság kötött szerződést, tehát akként kell tekinteni, mintha szerződés nem jött volna létre.

III. Eljárt elsőfokú bíróság I. r. alperesre és így közvetve a II. r. alperesre hárította a bizonyítási terhet a kereset összecszerűsége tekintetében.

Keresetének jogi és ténybeli megalapozottságát a felperesnek kell bizonyítania és ebbe a körbe beletartozik az összecszerűség bizonyítása is. A 11.sz. melléklet 3. oldal 4. bekezdésében rögzített II.r. alperesi nyilatkozat szerint a felperes által benyújtott bizonyíték nem a társasház mérlege, hanem csupán a társasház bevételeinek-kiadásának kimutatása, gyakorlatilag pénztárkönyvi kimutatás.

A bíróság esetünkben megfordította a bizonyítási terhet és alpereseket, főleg az I.r. alperest kötelezte annak bizonyítására, hogy milyen tételeket vitat felperes kimutatásából és Őt hívta fel a szakértői bizonyítás indítványozásának a lehetőségére.

Hivatkozva a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp)

121. §. (2) bekezdésére, amely előírja, hogy már a keresetlevélhez csatolni kell azt az okiratot, illetve annak másolatát, amelynek tartalmára a felperes hivatkozik, álláspontunk szerint nem alperest, hanem felperest kellett volna a főbizonyításra, pontosabban a per fő tárgyára vonatkozó bizonyításra kötelezni.

A felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdések érdemben befolyásolták mind az első, mind a másodfokú bírósági ítéleteket.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jog sérült.

A bíróság a bizonyítási terhet alperesekre nézve hátrányosan megfordította és nem felperest kötelezte kereset bizonyítására, hiszen közös költséget nem követelhet, hanem az I.r. alperest kötelezte, hogy bizonyítsa be, hogy szerinte felperes mennyit kérhet, milyen tételeket vitat. (9.sz. melléklet)

A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból II.r. alperes azt tudta kikövetkeztetni, hogy a felperes pénzügyi gazdálkodása nem tekinthető át, hiszen korábbi terhek kifizetése is történt, a dokumentumokban. (Így például a 10. sz. melléklet „Beszámoló a társasház pénzügyi helyzetének 2013. évi alakulásáról” „perköltség, ügyvédi munkadíj” címén 96 675,-Ft-ot, „bírságok, kötbérek, fekbérek, késedelmi kamatok, kártérítés” címén 509 094,-Ft-ot tartalmaz.) Az nyilvánvaló, hogy közös költséggel megegyező mértékű összeget felperes nem kérhet, mert alperesek nem tagjai a társasháznak, de a felperesi követelés tételes bizonyítása nem alperesek feladata, hanem felperes kötelezettsége kellett volna hogy legyen.

A bíróság tévesen értelmezte II. r. alperes tekintetében a felperesi követelés jogi jellegét, kötelmi jellegűnek minősítette, holott az dologi jogi jellegű, hiszen szorosan a tulajdonjoghoz tapad. Közös költséget, vagy a felperes által megjelölt jogcímű (Ptk. 141. §. és 142.§) költséget csak a tulajdonostól a tulajdonjogára tekintettel lehet kérni és a tulajdonosnak áll csak fenn a fizetési kötelezettsége, nem családjogi alapon, hanem bejegyzett tulajdonjoga alapján.

Mind az első, mind a másodfokú bíróság II. r. alperes jogi érvelésével csak sommásan foglalkozott és nem indokolta meg, hogy miért érvényes reá a Csjt. 30.§. (2) bekezdésében foglaltak.

Szintén sommásan reagáltak a bíróságok az un. eseti bizottság legitimitására vonatkozó II. r. alperesi érvelésre. A Tht. 27.§-a taxatív meghatározza a társasház szervezetét, ettől eltérni joghatályosan nem lehet. A szerződés tartalmazza az un. eseti bizottság létét, ténykedését, mint bizottság és nem, mint a közös képviselőt segítő önkéntesek.

Elvárható, hogy főleg jogi aggályok esetén a bíróság az ítéletében adjon jogi magyarázatot a felvetett érvelésekre, a jelen perben ez nem történt meg, így sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga a II. r. alperesnek.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII.cikk (1); (7) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint a jogorvoslati jog sérelme szempontjából vizsgálja meg a jelen panaszt. Kérem továbbá annak vizsgálatát, hogy jelen ügyben sérült az Alaptörvény 28.cikkében foglalt bírósági jogértelmezési szabályok betartására vonatkozó követelmény.

Álláspontom szerint mind az elsőfokú eljárásokban, mind a másodfokú eljárásokban sérült a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogom. Álláspontom szerint az érintett eljárásokban a bíróság nem alkalmazta megfelelően a polgári perrendtartás bírósági eljárás lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit. A bíróság sem a bizonyítási teher megállapítására, sem a tényállás feltárására vonatkozó eljárási szabályokat nem alkalmazta megfelelően, hiszen az előírásoktól eltérően terhelte a felekre a bizonyítási teher viselését, és a tényállást sem tárta fel teljeskörűen annak ellenére, hogy az alperesek ehhez minden lehetséges eszközt biztosítottak.

Az **Alkotmánybíróság a 22/2014. (VII.15.) AB határozat** Indokolás (49) részében kifejtette, hogy a tisztességes eljárás része az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. **A 23/2018. (XII.28.) AB határozat** is kiemeli, hogy az alaptörvény 28. cikke

szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét, elősorban azok céljaival és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, és ez a rendelkezés a bíróságok számára alkotmányos kötelezettség.

Jelen peres eljárásban mind az alapeljárásban, mind a megismételt eljárásban a már kifejtettek miatt a „fegyverek egyenlőségének„ elve nem valósult meg, hiszen a bizonyítási terhet megfordította az eljáró bíróság, ezzel alpereseknek méltatlan és jogtalan hátrányt okozott, ezáltal az Alaptörvényt is megsértette.

Az ítélet indokolásában elmulasztotta az alperesek részéről feltárt és a bíróság tudomására hozott, valamennyi érdemi tény, körülmény figyelembevételére, vagy elutasítására, illetve ezek okainak részletezésére vonatkozó előírásoknak megfelelő megszövegezés teljesítését, ezért az ítélettel támasztott általános jogalkotói elvárás sem érvényesülhetett. A fentiek alapján felmerül annak a lehetősége, hogy az eljáró bíróság részrehajló módon, az egyik fél érdekét előtérbe helyezve járt el.

Az eljáró bíróságoknak érdemben a véglegesség igényével kell döntést hozniuk, eldöntve a jogvitát. Jelen esetben mivel a társasház közgyűlése által az egyes ingatlanok (albetétek) tulajdonosai részére megállapított közös költséggel azonos mértékű térítési díjat elfogadták ítélezésük alapjául, és a közös költség összege értelemszerűen évenként változó is lehet, következésképpen a jogvita érdemben nem zárult le, csak a múltra nézve és csak az alperesek viszonylatában, a jelenre és a jövőre nézve nem, hiszen akár a hivatkozott per alperesei, akár más hasonló jogi státuszban levő építőközösségi tagok újabb perekben ezt a kérdést felvethetik.

Elvárható az eljáró bíróságoktól, hogy egy megismételt eljárásban különösen *alperesi védekezésre érdemben reagáljanak*, fejtsék ki, hogy miért nem értenek azzal egyet és miért értenek egyet a felperesi keresettel. Eljáró bíróságok ezen kötelezettségük teljesítésnek elmulasztásával tulajdonképpen megsértették a jogorvoslathoz való jogot is, hiszen a jogorvoslati jog tartalmi eleme az is, hogy értékeljék a felek álláspontjait, fejtsék ki, hogy melyik peres fél, melyik állítását, érvelését fogadják el, vagy nem fogadják el és adják meg ennek jogi és ténybeli indokát is. Enélkül a jogorvoslati jog csak formálisan valósul meg, de tartalmilag kiüresedik.

Megemlítenő az is, habár nem jogellenes, de mindenképpen nem szerencsés helyzet, hogy mindkét elsőfokú és mindkét másodfokú tanács azonos volt, csak a másodfokú tanácsok szavazó bírónak személye volt eltérő.

A feleket terhelő bizonyítási teher oktan felcserélése alpereseket hátrányos helyzetbe hozta és ezzel gátolta perbeli jogaik érvényesítését.

Összegezve: álláspontunk szerint a lefolytatott eljárásban oktanul és törvényellenesen a Pp. már idézett szabályait megsértve felcserélték a bizonyítási terhet a per főtárgya tekintetében, a közös tulajdonhoz kapcsolódó fenntartási kötelezettséget nem a tulajdonjoghöz kapcsolódó kötelezettségként, hanem kötelmi jogviszonynak értékelték, helytelenül a mindennapi szokásos szerződéskötések keretében tartozónak minősítve, továbbá egy jogilag nem létező un. eseti bizottságot legitim szerződéskötésre jogosult szervnek minősítettek ezáltal megsértették a Tht. már idézett rendelkezését, a jogok és

kötelezettségek egyensúlya megbillent a jelen jogvitában, sőt a II.r. alperes egy általa nem ismert szerződés kötelezettjévé vált akarata ellenére, ráadásul a jogvitát nem a véglegesség igényével bírálta el a bíróság. Mindezekből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy a bíróságok a jogszabályokat jelen peres eljárásban nem azok céljaival és nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazták és a már leírtak alapján sérült a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog is.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem a Szolnoki Törvényszék 1.Pf. 20.573/2018/5. számú jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Ügyvédi meghatalmazást mellékelem, meghatalmazott jogi képviselőm a Dr. Pelle & Dr. Ujlaky Ügyvédi Iroda [REDACTED]

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó a személyes adatainak közzétételéhez nem járul hozzá.

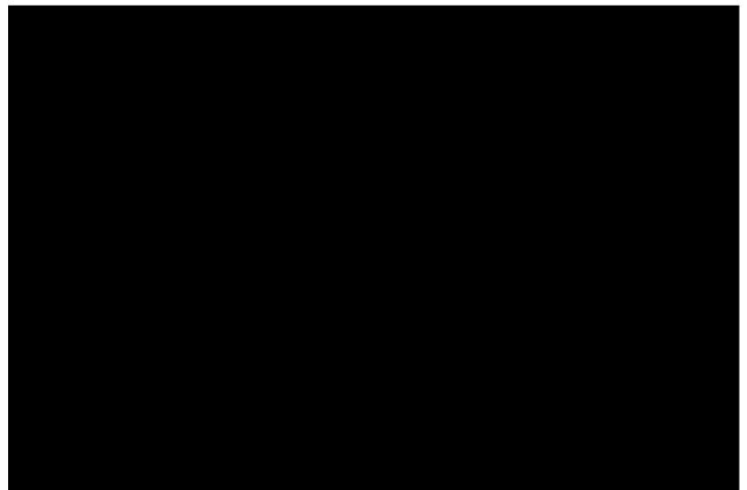
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Mellékelem a jogerős ítélet egy másolati kiadmányát, az adásvételi szerződést és az ügyvédi meghatalmazást.

Jelen beadvány a folyamatban levő IV/338-1/2019. sz. eljárásban a kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt indítvány a hiánypótló felhívásra figyelemmel, a megadott határidőn belül kerül megküldésre

Kelt: Budapest, 2019.04.23.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- 1.) Adásvételi szerződés
 - 2.) Földhivatal tulajdonjog bejegyző határozata, 2/a tulajdoni lap másolata
 - 3.) 2009.01.23-án kelt jegyzőkönyv [REDACTED] s az un. Eseti Bizottság között
 - 4.) 9.P.20.251/2015/26. számon iktatott: 2009.01.26-ai közgyűlési jegyzőkönyv, [REDACTED]
[REDACTED] -e
 - 5.) 9.P.20.251/215/28. sz. tárgyalás jegyzőkönyv (2016.03.22.), amel [REDACTED]
[REDACTED]
 - 6.) P.20.251/2015/35. számú, Szolnoki Járásbíróság ítélete az alapeljárásban
 - 7.) Alperesek fellebbezése az alapeljárásban hozott ítélet ellen
 - 8.) Szolnoki Törvényszék 1.Pf. 21.209/2016/4.számú, hatályon kívül helyező végzése
 - 9.) Megismételt eljárásban 9.P.20.398/2017/7. sz. végzés a bizonyítási teherről
 - 10.) 9.P.20.398/2017/9.sz. Felperesi beadvány a felperes pénzügyi helyzetéről, melyben
perköltségek, egyéb szolgáltatások díja, bírságok kötbérek is szerepelnek
 - 11.) 9.P. 20.398/2017/22. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 2017.10.25. felperes törvényes
képviselője nyilatkozik a felperes gazdálkodási tevékenységéről
 - 12.) Megismételt eljárás elsőfokú ítélete, P.20.398/2017/28. sz.; kelt: 2017.12.11.
 - 13.) Alperesek fellebbezése a P.20.398/2017/28. sz. ítélet ellen
 - 14.) Felperes fellebbezési ellenkérelme
 - 15.) Jogerős ítélet Szolnoki Törvényszék 1.Pf. 20.573/2018/5.
- Ügyvédi meghatalmazás már az eredeti indítvány mellékletét képezte.
- A 2/a .melléklet kivételével a többi melléklet már iktatásra került